

Kobierzyce, dnia 24 lutego 2025 r.

RF.3143. .2025

Interpretacja indywidualna

Wójt Gminy Kobierzyce działając na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111), po rozpatrzeniu wniosku podatnika (.....) z dnia 28 września 2023 r. o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego oraz po uchyleniu interpretacji indywidualnej nr RF 3134.64.2023 z dnia 5 grudnia 2023 r. przez Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 24 września 2024 r. sygn. akt: I SA/Wr 103/24

stwierdzam

że, stanowisko podatnika przedstawione we wniosku z dnia 28 września 2023 r. (data wpływu do Urzędu Gminy) o wydanie w jego indywidualnej sprawie, pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego „w przedmiocie czy obiekty w postaci absorbery, wieże destylacyjne, reboilery, układy chłodzenia, kondensatory, pompy, rurociągi łączące poszczególne obiekty technologiczne w ramach SRP” **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 28 września 2023 r. (data wpływu do tut. urzędu) do Urzędu Gminy Kobierzyce wpłynął wniosek (.....) w którym zwrócił się do tut. organu podatkowego w trybie art. 14j § 1 ustawy Ordynacja podatkowa o wydanie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego w jego indywidualnej sprawie.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest spółką prawa handlowego będącą podatnikiem podatku od nieruchomości. Zgodnie z wpisem w Krajowym Rejestrze Sądowym, przedmiotem jego przeważającej działalności jest produkcja baterii i akumulatorów (PKD 27.20Z). Wnioskodawca jest właścicielem gruntów, budynków oraz budowli położonych na terenie Gminy Kobierzyce w miejscowości Biskupice Podgórne, gdzie mieści się jego zakład produkcyjny.

Na terenie przedmiotowego zakładu w 3 lokalizacjach umiejscowione są systemy Solvent Recovery Plant (dalej: SRP), każda z instalacji zbudowana jest w analogiczny sposób, natomiast różni się głównie wielkością (jedno SRP nie jest jeszcze oddane do użytkowania). SRP to

zaawansowany system, którego zadaniem jest odzyskiwanie i oczyszczanie rozpuszczalników chemicznych używanych w procesie produkcyjnym. Głównym celem tego systemu jest zmniejszenie kosztów produkcji poprzez odzyskiwanie i ponowne wykorzystanie drogocennych rozpuszczalników, które normalnie byłyby tracone lub usuwane.

Podstawowym lotnym związkiem organicznym wykorzystywanym w systemie SRP jest 1-metylo-2-pirolidon (dalej: NMP). Czyste NMP dostarczane jest przez firmę zewnętrzną do zbiorników magazynowych na instalacji SRP, gdzie jest składowane. Z tych zbiorników NMP jest transportowane na proces mieszania, gdzie jest z niego tworzona zawiesina. Następnie zawiesina wykorzystywana jest w procesie powlekania. Podczas mieszania pod wpływem wysokiej temperatury odparowuje część NMP i w formie gazu jest wysyłana na proces SRP. NMP w formie gazu dostarczane jest do absorbera wodnego, gdzie odbywa się skraplanie gazu i mieszanie go z wodą. Kiedy NMP w absorberze uzyska odpowiednie parametry transportowane jest do zbiornika. Następnie trafia do wieży destylacyjnej gdzie odbywa się proces usunięcia wody z mieszaniny poprzez odparowanie wody przy odpowiednim ciśnieniu i temperaturze (również w wieży filtruje się NMP od zanieczyszczeń mechanicznych w obiegach cyrkulacyjnych). NMP uzyskuje stężenie minimum 99,85%. W takim stanie trafia do zbiorników magazynowych.

Korzyści z korzystania z SRP obejmują zmniejszenie zużycia surowców, zmniejszenie kosztów produkcji, redukcję odpadów i zmniejszenie wpływu na środowisko. Dzięki odzyskiwaniu rozpuszczalników można również poprawić efektywność energetyczną i zrównoważenie ekonomiczne produkcji.

W skład całego systemu wchodzi takie elementy jak:

1. fundament;
2. absorbery;
3. urządzenia odprowadzające;
4. wieże destylacyjne;
5. kondensatory;
6. układy chłodzenia;
7. reboilery;
8. pompy;
9. zbiorniki;
10. konstrukcje wsporcze;
11. rurociągi łączące poszczególne obiekty technologiczne w ramach SRP;
12. rurociągi przesyłowe na estakadach i konstrukcjach budynków.

opis poszczególnych obiektów wchodzących w skład systemu SRP:

1. Fundament - pełni funkcję tacy, posadowione zostały na nim wszystkie obiekty wchodzące w skład systemu SRP. Fundament ten pełni jednocześnie funkcję zabezpieczającą na wypadek wycieku substancji. Wykonany został w postaci szczelnej płyty żelbetowej monolitycznej o grubości min. 700 mm z zagłębieniem. Płytę

zaprojektowano ze spadkiem 0,5% umożliwiającym odwodnienie powierzchni do korytka liniowego zlokalizowanego na krawędzi.

2. Absorber - służy do pochłaniania (absorpcji) niektórych składników mieszaniny gazowej przez ciecz. Substancja emitowana w procesie powlekania i suszenia odzyskiwana jest w absorberze wodnym i ponownie wykorzystywana w procesie produkcji anody. Absorber pracuje pod ciśnieniem rzędu 200~300 mmAq, wykonany jest ze stali węglowej oraz stali nierdzewnej.
3. Urządzenie odprowadzające (emission stack) - posiada konstrukcję wykonaną ze stali węglowej oraz stali nierdzewnej. Urządzenie służy do odprowadzania powietrza, które przeszło przez zbiornik absorbera.
4. Wieża destylacyjna - służy do oddzielania i destylacji różnych składników rozpuszczalnika. Celem zapewnienia efektu destylacji, górna część wieży destylacyjnej ze stali nierdzewnej posiada ciecz spływającą w dół, a od dołu do góry podążają opary destylowanej mieszaniny co zapewnia kontakt każdej warstwy wieży z gazem i cieczą.
5. Kondensator - w urządzeniu tym rozpuszczalnik desorbowany w procesie regeneracji jest skraplany, oddzielany od wody i ponownie wykorzystywany.
6. Układ chłodzenia - stanowi jednostkę chłodzącą, która doprowadza powietrze do temperatury oraz wilgotności odpowiedniej do adsorpcji.
7. Reboiler - to rodzaj wymiennika ciepła służący do odparowania substancji ciekłej kosztem ciepła przekazanego jej od innego płynu. Reboilery są częścią składową systemu SRP. Generowana w nich para kierowana jest ponownie do wieży destylacyjnej, a frakcje wysokowrzące usuwane są w formie ciekłej.
8. Pompy - w skład systemu SRP wchodzi również pompy odpowiadające m.in. za transportowanie, tłoczenie czy cyrkulację roztworu NMP.
9. Zbiorniki:
  - a) Zbiornik roztworu NMP (solution tank) - jest to zbiornik wykonany ze stali nierdzewnej przeznaczony do przechowywania wodnej cieczy N-metylo-2-pirolidonu (dalej: NMP) o koncentracji 80% powstałej w procesie odzysku rozpuszczalnika. Jego pojemność wynosi 100 m³.
  - b) Zbiornik magazynowy NMP (NMP storage tank) - stanowi zbiornik o pojemności 125 m³, służy do przechowywania NMP o koncentracji 99,85%. Wykonany został ze stali nierdzewnej.
  - c) Zbiornik zużytego NMP (waste NMP tank) - jest to zbiornik, w którym przechowywana jest zużyta we wcześniejszym procesie ciecz NMP. Pojemność zbiornika wynosi 20 m³. Konstrukcja zbiornika wykonana została ze stali nierdzewnej.
10. Konstrukcje wsporcze - to elementy, które są wykorzystywane do podtrzymywania, stabilizacji i umocowania obiektów wchodzących w skład systemu SRP. Służą one do zapewnienia odpowiedniego podparcia i ochrony przed przemieszczaniem, drganiami lub innymi siłami działającymi na te obiekty.
11. Rurociągi stalowe łączące poszczególne obiekty technologiczne w ramach SRP.

12. Rurociągi stalowe przesyłowe na estakadach i konstrukcjach budynków.

Oddane do używania systemy SRP Wnioskodawca wykazuje (w całości) do opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowle związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Zdaniem Wnioskodawcy przedmiotowe obiekty tj. absorbery, wieże destylacyjne, reboilery, układy chłodzenia, kondensatory, urządzenia odprowadzające, pompy, rurociągi łączące poszczególne obiekty technologiczne w ramach SRP podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości wyłącznie w zakresie fundamentów/części budowlanych, bowiem nie można ich uznać w całości za budowle.

Rozpoznając wniosek w świetle przedstawionego stanu faktycznego organ podatkowy uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 UPiOL opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają m.in. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Z kolei zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 i 3 UPiOL Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 2) budowla - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem;
- 3) grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a;

Ponadto, przepis art. 3 pkt 1, 3 i 9 UPB w obowiązującym obecnie brzmieniu stanowi, iż ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) obiekcie budowlanym - należy przez to rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych
- 3) budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz

fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkowa;

9) urządzeniach budowlanych - należy przez to rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Spółka zwraca uwagę na to, że ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw dokonano zasadniczych zmian przytoczonych wyżej przepisów. Przed ich nowelizacją art. 3 pkt 1 UPB miał następujące brzmienie ilekroć w ustawie jest mowa o obiekcie budowlanym - należy przez to rozumieć: a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, b) budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, c) obiekt małej architektury.

Przepis po zmianie nie posługuje się już pojęciem "urządzeń technicznych" z którymi obiekt budowlany ma stanowić "całość techniczno-użytkową", za to akcent położono na konieczność "wzniesienia obiektu z użyciem wyrobów budowlanych". Skoro pojęcia tego nie definiuje się już z użyciem kryterium całości techniczno-użytkowej wraz z urządzeniami, które w ogóle nie stanowią obecnie elementu budowli, to w obowiązującym stanie prawnym nie można przyjąć, że zmiana stanu prawnego nie wpłynęła na zmianę opodatkowania podatkiem od nieruchomości (por. wyrok NSA z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. II FSK 2693/17).

Powyższe potwierdził również NSA w wyroku z dnia 20 marca 2023 r., sygn. III FSK 617/22 *Po zmianach jakie dokonane zostały 28 czerwca 2015 r., pod pojęciem obiektu budowlanego, zgodnie z art. 3 pkt 1 p.b., należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. W obecnym kształcie normatywnym obiektu budowlanego ustawodawca nie tylko zrezygnował z oddzielnego ujmowania budynku, budowli i obiektu małej architektury, ale pominął również cechę całości techniczno-użytkowej, która była wyróżnikiem definicji budowli w poprzednim stanie prawnym. Oznacza to zatem, iż nie tylko przy kwalifikacji obiektu budowlanego jako budowli nie można powoływać się na cechę całości techniczno-użytkowej, ale jednocześnie z konsekwencją tego dla przedmiotu opodatkowania w odniesieniu do budowli. Cecha całości techniczno-użytkowej nie może być zatem elementem kwalifikacji obiektu budowlanego będącego budowlą dla przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości.*

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że zgodnie z zasadą zawartą w wyroku Trybunatu Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt P 33/09 na potrzeby określania przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości niezbędne jest traktowanie katalogu przykładowych budowli wymienionych w art. 3 pkt 3 UPB jako zbioru zamkniętego, dlatego za budowlę w rozumieniu UPiOL można uznać jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 UPB, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej.

Przechodząc do kwestii opodatkowania obiektów będących przedmiotem wniosku, wskazać należy, że poszczególnych obiektów nie sposób jest zakwalifikować do żadnej z kategorii budowli wymienionych w art. 3 pkt 3 UPB bądź też w załączniku do tej ustawy.

Urządzenia należy uznać za urządzenia techniczne posadowione na fundamencie (posiadające część budowlaną), a więc urządzenia techniczne niemające przymiotu wolnostojącego, w przypadku których opodatkowaniu podlega jedynie fundament/część budowlana. Każdy z przedmiotowych obiektów składa się w istocie z urządzenia technicznego, które jest posadowione na fundamencie, będące z nim połączone przestrzennie.

Zgodnie ze stanowiskiem NSA w wyroku z dnia 31 stycznia 2019 r., sygn. II FSK 123/17, badając kwalifikację elektrofiltrów i instalacji odsiarczania spalin na gruncie przepisów UPB, stwierdzając, że elektrofiltry oraz instalacje odsiarczania spalin, jeżeli stanowią urządzenia techniczne (i nie są ani wolnostojące, ani nie stanowią części budowlanej urządzeń technicznych), nie mogą być uznane ani za obiekty budowlane na gruncie przepisu art. 3 pkt 1 P.b., ani za urządzenia budowlane na podstawie art. 3 pkt 9 P.b. W tej sytuacji rozważać można jako przedmiot opodatkowania, jedynie części budowlane urządzeń technicznych, czyli budowle, zgodnie z art. 3 pkt 3 P.b., co przyznaje sama spółka. Skoro skarżąca kasacyjnie konsekwentnie twierdzi, że elektrofiltry i instalacje odsiarczania spalin są urządzeniami technicznymi, a zwrot "urządzenia" ustawodawca usunął z definicji obiektu budowlanego z art. 3 pkt 1 P.b., to zbędnym w istocie jest odnoszenie się, w nowym stanie prawnym, do przesłanki "możliwości użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem", gdyż przesłanka ta dotyczy wprost obiektu budowlanego oraz urządzenia budowlanego (z art. 3 pkt 1 i pkt 9 P. b.), a nie urządzenia technicznego. Dokonując interpretacji przepisów u.p.o.l. i P.b., należy zatem w oparciu o wykładnię literalną przyjąć, że zmiana brzmienia przepisów P.b. w kontekście wyłączenia pojęcia "urządzenia" z definicji pojęcia obiektu budowlanego, wbrew stanowisku organu interpretacyjnego i WSA, ma fundamentalne znaczenie w kwestii opodatkowania spornych elektrofiltrów i instalacji odsiarczania spalin. Kierując się rozważaniami zawartymi w powołanym wyroku TK należy mieć na względzie, że skoro przepisy Prawo budowlane nie wymieniają wprost elektrofiltrów i instalacji odsiarczania spalin, to nie można dokonywać wykładni rozszerzającej przepisów Prawa budowlanego na potrzeby prowadzenia podatku. Przy ponownym rozpoznaniu wniosku spółki o wydanie interpretacji indywidualnej organ interpretacyjny winien z gtem uwzględnić wykładnię przepisów u.p.o.l. i P.b., przedstawioną powyżej, opierając się wyłącznie na określonym przez stronę stanie faktycznym, uwzględniając przy tym wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r., o sygn. akt P 33/09 oraz że zmiana stanu prawnego co do brzmienia art. 3 pkt 1 P.b. miała wpływ na zakres przedmiotowy opodatkowania podatkiem od nieruchomości w niniejszej sprawie.

Także, WSA w Warszawie w wyroku z dnia 26 sierpnia 2020 r., sygn. VIII SA/Wa 120/20, stwierdził, że jako budowle wymienione zostały w tym przepisie - pośród innych obiektów - wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne. Należy zwrócić szczególną uwagę na dookreślenie tego typu budowli jako obiektu. Nie każde urządzenie techniczne, czy przemysłowe

stanowić będzie budowle w rozumieniu prawa budowlanego. Będą to tylko takie urządzenia techniczne, które są wolnostojące. Dotyczy to też instalacji przemysłowych. Wnioskując a contrario, należy wyciągnąć wniosek, że te urządzenia techniczne i instalacje przemysłowe, które nie są instalacjami wolnostojącymi nie będą podlegały opodatkowaniu. Takie wnioskowanie jest tym bardziej zasadne, że ustawodawca wymieniając poszczególne desygnaty pojęcia budowli w rozumieniu prawa budowlanego nie zawsze posługuje się przymiotnikiem "wolnostojące".

Podobnie również WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 11 kwietnia 2023 r., sygn. I SA/GI1541/22 Sąd przypomina, że nie jest możliwe przy tym kierowanie się przesłanką "całości techniczno-użytkowej", bowiem ta została wyeliminowana przez ustawodawcę wraz z nowelizacją dokonaną w 2015 r. Jednocześnie w orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że "zmiana art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego poprzez wyłączenie z definicji obiektu budowlanego "urządzeń technicznych" z którymi obiekt budowlany ma stanowić "całość techniczno-użytkową", zapewniła spójność tego przepisu z art. 3 pkt 3 tej ustawy. Odtąd jako budowla opodatkowaniu podlegają obiekty budowlane niebędące budynkami lub obiektami małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesione z użyciem wyrobów budowlanych. Nie podlegają natomiast opodatkowaniu urządzenia techniczne, chyba że są to urządzenia techniczne wolno stojące. Jeżeli natomiast urządzenia techniczne posiadają części budowlane, wówczas opodatkowaniu podlegają te części budowlane. W przypadku zaś, gdy urządzenie budowlane posadowione jest na fundamencie, jako odrębnej pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową, opodatkowaniu podlegają jedynie fundamenty".

Analogicznie WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 17 listopada 2022 r., sygn. I SA/Wr 892/21 Odtąd jako budowla opodatkowaniu podlegają obiekty budowlane nie będące budynkami lub obiektami małej architektury wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesione z użyciem wyrobów budowlanych. Nie podlegają natomiast opodatkowaniu urządzenia techniczne, chyba że są to urządzenia techniczne wolnostojące. Jeżeli natomiast urządzenia techniczne posiadają części budowlane, wówczas opodatkowaniu podlegają te części budowlane. W przypadku zaś, gdy urządzenie techniczne posadowione jest na fundamencie, jako odrębnej pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową, opodatkowaniu podlegają jedynie fundamenty. Zmiana definicji obiektu budowlanego wyłączyła zatem urządzenia techniczne spod regulacji u.p.b. co przekłada się na nie uznanie ich za budowle w rozumieniu u.p.o.l., a w efekcie ich opodatkowanie.

Jednocześnie, należy mieć na uwadze, że w ramach każdego z przedmiotowych obiektów bez żadnych wątpliwości można wyróżnić część techniczną oraz budowlaną. Za część budowlaną z całą pewnością należy uznać fundamenty na których są one posadowione. W danym stanie faktycznym, trzeba stwierdzić, że są one odrębne pod względem technicznym od części obiektów stanowiących urządzenia techniczne, ale jednocześnie stanowią z nim całość pod względem użytkowym, bowiem bez fundamentów nie jest możliwe ich użytkowanie.

Konkludując, należy stwierdzić, że każdy z przedmiotowych obiektów stanowi urządzenie techniczne będąc jednocześnie połączony przestrzennie z fundamentem, na którym jest posadowiony. Spółka, w ślad za stanem faktycznym podkreśla, że każde z urządzeń posiada część budowlaną która jest odrębna od niego pod względem technicznym jednocześnie składając się z nim na całość użytkową. Wszystko to przesądza o tym, że z uwagi na fakt, że przedmiotowych obiektów nie sposób uznać za urządzenia wolno stojące, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości powinny podlegać wyłącznie od wartości fundamentów na których są posadowione bądź też wartości innych części budowlanych, które, w takiej sytuacji, w świetle treści przepisu art. 3 pkt. 3 UPB, stanowią budowle.

Odnośnie rurociągów łączących poszczególne obiekty technologiczne Organ wskazuje, iż powinny one być traktowane jako elementy urządzeń, o których mowa powyżej, gdyż samodzielnie nie spełniają definicji budowli liniowej. Naczelny Sąd Administracyjny wielokrotnie wskazywał na kluczową cechę obiektu liniowego (rurociąg) jaką jest jego długość. Przykładowo w wyroku z dnia 13 grudnia 2022 r. (sygn. III FSK 1360/21) wskazał, iż „w katalogu budowli określonym w art. 3 pkt 3 p.b. ustawodawca w pierwszej kolejności wskazuje na obiekty liniowe, których zakres został doprecyzowany w art. 3 pkt 3a p.b. (dodanym z dniem 17 lipca 2010 r.). Skoro prawodawca rozpoczyna katalog od przywołania obiektu liniowego nie można pominąć tego przy ustalaniu w konkretnym przypadku, czy dany obiekt spełnia zakres pojęciowy obiektu liniowego. Zgodnie z art. 3 pkt 3a p.b. przez obiekt liniowy należy rozumieć "obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności [...] linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna [...] oraz kanalizacja kablowa [...]". Ustawodawca w pierwszej kolejności wskazuje zatem na cechę obiektu liniowego, a zatem parametr charakterystyczny, którym jest długość, a następnie wymienia przykłady obiektów liniowych, jak choćby linię i trakcję elektroenergetyczną”.

Powyższą tezę potwierdzają liczne wyroki NSA wydane w okresie ostatnich kilku miesięcy, przykładowo w sprawie o sygn. III FSK 588/21 (wyrok z dnia 17 stycznia 2023 r.) oraz III FSK 684/21 (wyrok z dnia 6 grudnia 2022 r.). Rurociągi łączące poszczególne obiekty technologiczne SRP nie spełniają powyższego kryterium, mają one bowiem za zadanie zapewnienie działania całej instalacji, a nie przesył mediów. Jako opodatkowane Spółka traktuje rurociągi przesyłowe/tranzytowe.

Reasumując, Organ stoi na stanowisku, że przedmiotowe urządzenia techniczne, tj. absorbery, wieże destylacyjne, reboilery, układy chłodzenia, kondensatory, urządzenia odprowadzające, pompy oraz rurociągi łączące poszczególne obiekty technologiczne w ramach SRP stanowią inne niż wolno stojące urządzenia techniczne posadowione na odrębnym pod względem technicznym fundamencie, składające się na całość użytkową oraz z uwagi na fakt, że wymienionych obiektów nie sposób jest zakwalifikować do żadnej z kategorii budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 UPB ani załącznika do UPB, opodatkowaniu podlegają jedynie fundamenty pod tymi urządzeniami.

Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będą również obiekty wyodrębnione w treści art. 3 pkt 3 UPB, tj. fundamenty, zbiorniki, konstrukcje wsporcze oraz rurociągi przesyłowe.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

Pouczenie

Od niniejszej interpretacji przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Wójta Gminy Kobierzyce (Urząd Gminy w Kobierzycach Al. Pałacowa 1, 55-040 Kobierzyce). Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Wójta Gminy Kobierzyce, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzieli, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

